

- cyklu życia działalności gospodarczej; oraz
 - aktywów osieroconych i zablokowania emisji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się błędów związanych z kwalifikacją działalności jako przejściowej, w tym błędu:
- w klasyfikacji działalności związanej z gazem ziemnym jako przejściowej;
 - w odniesieniu do ustalonych progów emisji gazów cieplarnianych;
 - w odniesieniu do wkładu technologii alternatywnych;
 - w odniesieniu do obowiązku stopniowego wycofywania emisji gazów cieplarnianych; oraz
 - w odniesieniu do rozwoju i wdrażania alternatywnych niskoemisyjnych rozwiązań.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się błędu w odniesieniu do wymogu „nie czynić poważnych szkód” żadnemu z sześciu celów środowiskowych określonych w rozporządzeniu 2020/852.

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. 2021, L 243, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020, L 198, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2023 r. – VY/Parlament

(Sprawa T-224/23)

(2023/C 235/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: VY (przedstawiciele: L. Levi, P. Baudoux, avocats)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna w konsekwencji
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 czerwca 2022 r. informującej skarżącego, że jego umowa zostanie rozwiązana oraz, w razie potrzeby, decyzji z dnia 17 stycznia 2023 r., doręczonej w dniu 23 stycznia 2023 r., oddalającej jego zażalenie na decyzję z dnia 9 czerwca 2022 r.;
- zobowiązanie pozwanego do naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego;
- obciążenie pozwanego wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie uzasadnienia oraz dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej a konkretniej prawa do bycia wysłuchanym, a także obowiązku uzasadnienia, poszanowania wymogu bezstronności administracji i obowiązku staranności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku dbałości.

**Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2023 r. – Neuraxpharm Pharmaceuticals/Komisja
(Sprawa T-226/23)**

(2023/C 235/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Neuraxpharm Pharmaceuticals SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck i M. Van Nieuwenborgh, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie jej skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 17 marca 2023 r. [sygn. SANTE.DDG1. B.5/AL/mmc (2023) 2914698], a także wszystkich późniejszych decyzji w zakresie, w jakim utrwalają one lub zastępują tę decyzję, w tym wszelkich działań regulacyjnych w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uprawnień Komisji i nadużycia przez nią władzy poprzez zmianę lub cofnięcie – w drodze ww. decyzji z dnia 17 marca 2023 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) – wydanego na rzecz skarżącej pozwolenia na dopuszczenie do obrotu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ zaskarżona decyzja jest pozbawiona podstawy prawnej i narusza prawo skarżącej do bycia wysłuchaną wynikające z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia traktatów lub jakiegokolwiek reguły prawnej związanej z ich stosowaniem:
 - w zaskarżonej decyzji Komisja błędnie stosuje prawo, ponieważ popełnia błąd w odniesieniu do zakresu kontrydiktoryjnego wyroku Trybunału z dnia 16 marca 2023 r., Komisja i in./Pharmaceutical Works Polpharma (od C-438/21 P do C-440/21 P, EU:C:2023:213), i pomija kontrolę Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi;
 - zaskarżona decyzja narusza prawo do obrony i prawo do sprawiedliwego procesu wynikające z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
 - zaskarżona decyzja narusza pewność prawa;
 - zaskarżona decyzja narusza uzasadnione oczekiwania skarżącej, w tym szereg obowiązków wobec władz publicznych, producentów, dostawców, przedsiębiorstw transportowych i szpitali w zakresie dostarczenia produktów na bazie generycznego fumaranu dimetylu, a także wobec pacjentów;
 - zaskarżona decyzja narusza prawo własności zapisane w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.